ΤΟΣ ΙΑ'. ΑΡΙΘ. (142) — (3,767) ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10 ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 Μαρτίου 1913

ΤΙΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Τρίμηνος	Δρ. 9		
Ἑξάμηνος	» 16	Χρυσᾶ φράγκα	20
Ἐτησία	» 30	Χρυσᾶ φράγκα	40

Μετὰ μηνιαίου παραρτήματος μεγάλου σχήματος

ΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Α' ΦΥΛΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Εἰς τὴν 3ην σελίδα ὁ στίχος..... λεπτὰ 50
Εἰς τὴν 4ην σελίδα ὁ στίχος..... » 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 16—ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 201

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΠΩΠ

ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΠΙΣΤΙΑΣ

Ὡμίλησαν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων διὰ τῶν «Ἀθηνῶν» καὶ ἐξεδήλωσαν τὴν πλήρη αὐτῶν αἰσιοδοξίαν διὰ τὴν ἀρχομένην τοῦ νέου βασιλέως πολιτείαν. Ἐστήριξαν διὰ λόγων τὰς ἐλπιδοφόρους αὐτῶν γνώμας ἐπὶ τῆς ἐπιβολῆς, τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ κύρους Βασιλέως, ὅστις φέρει νωπὰ ἔτι τὰ φύλλα τῆς δάφνης δι' ὧν ἐκόσμησε τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα καὶ ἐκάλλυνε τοῦ Θρόνου τὸν πολιτειακὸν βωμόν, ὁ πρῶτος τῆς Ἑλλάδος πολίτης. Δὲν εἶνε ὅμως τοῦτο μόνον τὸ ἀγαθὸν ὅπερ διαβλέπει πᾶσα ἑλληνικὴ διάνοια. Εἶνε ἀναμφιβόλως ὑπέρτατον εὐτύχημα διὰ πᾶσαν χώραν ἡ ἀπόκτησις ἐθνικῆς Δυναστείας καὶ δὲν ὑπάρχει τι ἐμπνέον πλείονα αἰσιοδοξίαν ἀπὸ τὴν συγκράτησιν πολιτείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ ἄρχων πιστεύει εἰς τὴν ζωτικότητα, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ μέλλον τῆς φυλῆς, τὸ δ' ἔθνος ἔχει ἀκλόνητον τὴν ἐδραίαν πεποίθησιν, ὅτι ὁ περιβεβλημένος τὴν βασιλικὴν πορφύραν προτάσσει ἑαυτὸν ἀσπίδα ἀμύνης τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐνομίας. Οὕτω διὰ τὴν Ἑλλάδα καταλύονται ὁριστικῶς οἱ πολιτικοὶ ἐχθροὶ τοῦ βασιλέως ἀφ' ἑνός, καὶ οἱ δεινότεροι διὰ τὰ συμφέροντα ἑνὸς κράτους ἐχθροὶ τοῦ τε Βασιλέως καὶ τοῦ ἔθνους, οἱ ἀηδεῖς καὶ γλοιώδεις κόλακες. Τῶν πρώτων καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ μετὰ φανατισμοῦ ριζοσπαστικαὶ ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος ἀρχαί, ὁσάκις περὶ ἠθικοῦ ἀγῶνος πρόκειται, ὑποχωροῦν ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἐλευθερωτήν. Καὶ τῶν κολάκων ἡ περισαίνουσα τάξις δὲν εὑρίσκει πλέον ἔδαφος καλλιεργείας, διότι διὰ τοὺς στηριζομένους ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἔργου καὶ ἐπὶ τῆς λατρείας τοῦ λαοῦ των Ἡγεμόνας οὐχὶ οἱ κόλακες εἶνε οἱ προσφιλεῖς, ἀλλ' οἱ σεμνοὶ καὶ πιστοὶ θαυμασταὶ καὶ ὑπήκοοι οἱ ἐπαναλαμβάνοντες ὡς ὁ τοῦ Φιλίππου θεράπων «Μέμνησο, ὅτι ἄνθρωπος εἶ». Ἀλλ' εἴπομεν, ὅτι πλὴν τοῦ μεγάλου τούτου ἀγαθοῦ, ὅπερ ἀδιατάρακτον θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, εἶνε τὰ ἀγαθὰ τῆς προσεχοῦς ἀνάγκης, ἥτις τηρεῖ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν ἐν δισταγμῷ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ἔνθα κρατεῖ ἀπόλυτος ἡ αἰσιοδοξία ἡ ὅλως ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀγωνιώδη προσδοκίαν, ἥτις εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀνήκει. Τώρα ἡ σπάθη τοῦ νέου βασιλέως ἐχάραξε γραμμὰς συνόρων. Καὶ ὁ δισταγμὸς ἀπέμεινε μήπως πέραν τοῦ χαρακώματος ἐκείνου, ὅπερ δὲν ἐκρίθη ἐπαρκὲς, οὐδὲν ἀφίνει ἡ διπλωματικὴ ἐνέργεια δεδομένου, ὅτι ταύτην ὑπῆρξεν ἀνάγκη νὰ ἐπικυρώσῃ καὶ αὐτὴ τοῦ πολυκλαύστου Γεωργίου τοῦ Α' ἡ ἐθελοθυσία. Ἀλλ' οἱ δισταγμοὶ αἴρονται ὁριστικῶς καὶ ἡ πρωτοβουλία Βασιλέως οὕτινος καὶ ἡ παραμικροτέρα εὐχὴ ἀποτελεῖ προσταγὴν ἐν τῇ ἀφοσιώσει καὶ τῇ εὐγνωμοσύνῃ τοῦ ἔθνους, ἡ πρωτοβουλία, λέγομεν, τοῦ νέου βασιλέως θὰ κανονίσῃ τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων. Δὲν πρόκειται περὶ ἰδεολογίας μόνον, ὅταν ἐπιζητῆται διαρρύθμισις συνόρων τοῦ νέου βασιλείου. Πρόκειται περὶ στοιχειώδους ἀσφαλείας αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου περὶ δημιουργίας βάσεως ἱκανῆς νὰ συντηρῇ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ νέου κράτους καὶ ἀφ' ἑτέρου ἀπρόσβλητον τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ὁμαίμονας καὶ τοὺς ὑπηκόους εἴτε πολλοὶ εἴτε ὀλίγοι ἔσονται οὗτοι καὶ οἵτινες θὰ παραμείνωσιν ὑπὸ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον ἀδιάφορον ποῖον κατακτητήν. Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ' εἶνε ὁ δημιουργὸς τῆς νέας Μεγάλης Ἑλλάδος. Αὐτὸ κηρύσσουσι τὰ γεγονότα. Αὐτὸς καὶ μόνος ὁδηγῶν τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων ἀπηλευθέρωσε. Καὶ εἰς τὰς νίκας τοῦ στρατοῦ του καὶ μόνον εἰς ταύτας, κηρύττουσι τὰ γεγονότα, ὀφείλετ ι ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν οἰκούντων τὰ ἀνακτηθέντα πατρῷα ἐδάφη. Ἡ δόξα εἰς αὐτόν. Καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης δόξης εἰς τὸν Στρατηγὸν Βασιλέα ἀνήκει. Δὲν δύναται ν' ἀφήσῃ οὔτε ἐν κλωνίον δάφνης νὰ μαρανθῇ ἐξ ὅσων συνεκόμισεν ἀπὸ τὸ καλλίβλαστον δένδρον τῆς δόξης, τὸ ἀρδευθὲν δι' αἵματος μαχητῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ ἴδιος Ἐκείνου πατήρ. Εἶνε ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ ἀρχιτέκτων τοῦ νέου ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος. Αὐτὸς γνωρίζει κάλλιον παντὸς ἄλλου πῶς τοῦτο θὰ παραμείνῃ ἀπρόσμαχητον καὶ πῶς θεμελιούμενον θὰ ἐμπνέῃ τὸν θαυμασμὸν τῆς δημιουργίας τοῦ Μεγάλου, ἀλλὰ καὶ τὸν σεβασμὸν τοῦ Ἀσφαλοῦς. Ἰδοὺ τὸ μέγα ἀγαθὸν, ὅπερ πρόκειται νὰ ἐκδηλωθῇ ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ΙΒ'. Ἐκεῖνος γνωρίζει τί δύναται ν' ἀρκέσῃ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν μέρους τῶν πόθων τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἣν ἀκεραίαν ἐξεπροσώπει ὡς στρατηλάτης. Ἐκεῖνος γνωρίζει τί δύναται ν' ἀσφαλίσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ νέου βασιλείου, ὅπερ δημιουργήσας πρῶτος ἔχει τὸν πόθον νὰ περιβάλῃ διὰ χαρακώματος ἀνυπερβλήτου ἀπὸ πάσης κακοπιστίας καὶ νὰ συντηρήσῃ μακρὰν παντὸς κινδύνου, περιφρουρῶν οὕτω μετὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους καὶ τοῦ μὴ ἀπολυτρωθέντος εἰσέτι Γένους τὴν ἰδίαν δόξαν τοῦ νικητοῦ Στρατηλάτου καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ Βασιλέως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'.

Δὲν εἶνε καιρὸς αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἐξετασθῇ διατί ἀμέσως μὲ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου δὲν τοῦ ἐδόθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς συνεχείας, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν συνέδεε μὲ τὴν ἔνδοξον σειρὰν ποῦ ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν ἱδρυτὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ εἶχε κλείσει προσωρινῶς εἰς τὸν Κωνσταντῖνον Ἑνδέκατον τὸν Παλαιολόγον, ὁ ὁποῖος ὑπῆξεν ὁ τελευταῖος αὐτῆς ὑπερασπιστής.

Ἔχω ἀνέκαθεν τὴν ἰδέαν ὅτι βεβαίως ὅλοι οἱ Ἕλληνες ξέρομεν πολλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποῦ συζητοῦμεν εἰς τὸ καφφενεῖον μεταξὺ ἑνὸς καφὲ καὶ ἑνὸς ποτηρίου νεροῦ, καὶ ἐκεῖνοι ποῦ λύομεν σπουδαῖα διπλωματικὰ μυστήρια εἰς τοὺς ὁρόμους μεταξὺ δύο βιτρινῶν καὶ δύο χαιρετισμῶν καὶ ἐκεῖνοι ποῦ καθήμενοι εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ «κρατοῦντες μίαν πένναν» εἰς τὸ χέρι μας νομίζομεν φεῦ! καὶ νομιζόμεθα ὅτι εἴμεθα οἱ σοφοὶ καὶ οἱ ἀλάθητοι.

Ἀλλὰ ἔτυχε ταὐτοχρόνως νὰ μοῦ σηματισθῇ ἀργὰ ἀργὰ ἡ πολύτιμος πεποίθησις, ὅτι εἶνε καὶ μερικοὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, ὡς ἐκ τῶν στοιχείων ποῦ ἔχουν εἰς τὰ χέρια των, καὶ—πρὸ πάντων—ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν αἰσθάνονται νὰ κρέμεται ἀπὸ πάνω των ἄλλη σπάθη τοῦ Δαμοκλέους, ὡς πάντοτε κοφερὴ καὶ οὐδέποτε σκουριάζουσα, ξέρουν περισσότερα καὶ ἀπὸ τὸν δρόμον καὶ ἀπὸ τὸ καφφενεῖον καὶ ἀπὸ τὸ δημοσιογραφικὸν γραφεῖον.

Εἶνε ἀπερίγραπτος ἡ θλῖψις ποῦ αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ὅταν μορφώσῃ αὐτὴν τὴν πεποίθησιν. Ἀλλὰ εἶνε καὶ αὐτὴ μία ἀπὸ τὰς μοιραίας καὶ ὠφελίμους θλίψεις τῆς ἡλικίας. Συνέβη εἰς τὴν ζωήν μου, ὁ φίλος μὲ τὸν ὁποῖον ἐσυζητοῦσαμεν εἰς τὸ καφφενεῖον καὶ εἴμεθα σύμφωνοι νὰ μετατεθῇ καὶ νὰ καθήσῃ εἰς τὸ ὁπουρ,ικὸν θρανίον, νὰ ἐμφανισθῇ δέτόσον διαφορετικὸς καὶ ταὐτοχρόνως νὰ μὲ πείσῃ τόσον ἀσφαλῶς ὅτι ἔχει δίκαιον νὰ εἶνε διαφορετικός, ὥστε νὰ μὴν ἀναγνωρίζω πλέον ὄχι τὸν φίλον μου ἀλλὰ τὸν ἑαυτόν μου.

Μία σοφὴ Ἑλληνικὴ παροιμία— σοφὴ ὅπως ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ παροιμίαι καὶ ὅπως ἄλλος τε αἱ παροιμίαι ὅλου τοῦ κόσμου — μᾶς βεβαιώνει ὅτι «ὅσα ξέρει ὁ νοικοκύρης δὲν τὰ ξέρει ὁ κόσμος ὅλος». Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσω ὅτι τὴν παροιμίαν αὐτὴν τὴν πιστεύω ἀκραδάντως, ὅκως τὴν πιστεύουν καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὅσοι γνωρίζοντες κάτι τι καλὰ ἀκούουν τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς συμβουλεύουν.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ νοικοκύρης, δηλαδὴ οἱ ἀρμόδιοι γνωρίζουν μερικὰ πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν τὰ ξέρομεν εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὸ καφφενεῖον, καὶ εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν γραφεῖον.

Καὶ γνωρίζοντες αὐτὰ τὰ πράγματα οἱ ἀρμόδιοι δὲν προσέθεσαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τὸν ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον θέλει ἡ ἐθνικὴ ψυχή, ἀπαιτεῖ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις, ἄξιοῖ ἡ ἱστορία, ἐπιβάλλει ἡ ἐθνικὴ συνοχή.

Ἐὰν εἴμεθα Κράτος καὶ ὄχι μπουλοῦκι, ἂν εἴμεθα λαὸς διοικούμενος καὶ ὄχι ἀσκέρι, ἂν ἀναγνωρίζωμεν εἰς μερικοὺς ἄνδρας, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἄλλως τε ἐδιαλέξαμεν, τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κυβερνοῦν, ἂν δὲν θέλωμεν νὰ κάμῃ καθένας τὸ κέφι του ὅπως εἰς τοὺς πρωτογενεῖς συνοικισμοὺς τῆς λιθίνης ἐποχῆς, ἂν ἐπὶ τέλους ἔχωμεν συνοχὴν μεταξὺ τῶν κάτω καὶ τῶν ἄνω, τῶν ἄνω τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον ἀπὸ τὰ κάτω, πρέπει νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μίαν ἀπόφασιν χωρὶς νὰ τοὺς εἶνε δυνατὸν νὰ βγαίνουν κάθε πρωὶ εἰς τὸ μπαλκόνι των καὶ νὰ τὴν δικαιολογοῦν.

Καὶ πρέπει νὰ πάρωμεν τὴν ἀπόφασιν ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, μέχρις ὅτου νὰ κανονισθοῦν μερικὰ πράγματα, ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν θὰ ἀναγράφεται ἐπισήμως, εἰς τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα Κωνσταντῖνος ΙΒος. Δὲν θ' ἀναγράφεται ὅμως οὔτε πρῶτος. Ἡ θέσις τοῦ ἀριθμοῦ εἶνε κενή. Καὶ ποῖος ἀριθμὸς θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν κενὴν θέσιν δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανεὶς προφήτης, διὰ νὰ τὸ μαντεύσῃ. Θὰ ἔλθῃ ὁ ἀριθμὸς ποῦ πρέπει. Ὁ ἀριθμὸς ποῦ τὸν ἐπιβάλλει ἡ ἱστορία ποῦ τὸν ἐπιθυμεῖ ἡ ἐθνικὴ ψυχή.

-*-

Εἰς τὸ μεταξύ, δὲ ἡμεῖς, διὰ τὸν λαὸν τὸν ἀνεύθυνον, δι' ἐμὲ ποῦ δὲν μὲ ἐπισκέπτεται ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας [π. χ. διὰ τὸν ἀναγνώστην μου ὁ ὁποῖος δὲν περιμένει αὐτὴν τὴν στιγμὴν φάκελον μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ Τσάρου, τοῦ Κάτζερ ἢ τοῦ Μικάδου, διὰ τὴν πλατεῖαν, τὸ καφφενεῖον, διὰ τὸν δρόμον, δηλαδὴ διὰ τὸν λαὸν, διὰ τὸ ἔθνος καὶ διὰ τὴν φυλὴν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν εἶνε οὔτε Κωνσταντῖνος, οὔτε Κωνσταντῖνος Α'.

Εἶνε Κωνσταντῖνος ΙΒ' διάδοχος τοῦ ἐνδόξου ἑνδεκάτου συνεχίζων ἐνδόξως τὸ ἔργον ἐκείνου, δίδων ἀπὸ τὴν Φλωρίναν καὶ ἀπὸ τὸ Μπιζάνι τὸ χέρι του πρὸς τὸ χέρι τῆς σκιᾶς ἡ ὁποία πλανᾶται ἀκόμη αἱματωμένη εἰς τὰ ἐρείπια τῆς πύλης τοῦ Ρωμανοῦ.

Εἶνε Κωνσταντῖνος ΙΒ' συνεχίζων τὴν Ἑλληνικὴν παράδοσιν ἡ ὁποία δὲν ἐκόπη οὔτε κατὰ τοὺς χρόνους ποῦ οἱ Λατῖνοι ἐπῆραν τὴν Κωνσταντινούπολιν, οὔτε κατὰ τοὺς πέντε αἰῶνας ποῦ τὴν ἔχουν οἱ Τοῦρκοι.

Εἶνε Κωνσταντῖνος ΙΒ', τοῦ ὁποίου γενάρχης δὲν εἶνε ὁ Γεώργιος ὁ Α', ἀλλὰ εἶνε ὁ Κόδρος ὁ παλαιὸς βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς, ὁ πρῶτος βασιλεὺς ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησε τὸν λαὸν ὅστις ἔδωσε τὴν Ἑλλάδα, ἐστερέωσε τὴν Ἑλλάδα, ἐχρημάτισεν ὡς συνδετικὴ ὕλη τῶν διαφόρων Ἑλληνικῶν φυλῶν, τὴν Ἑλλάδα ποῦ ὑπέταξε τοὺς κατακτητάς της, ποῦ ἐσκλάβωσε τοὺς ὑποδουλωτάς της, ποῦ ἀπέθανεν ἑπτάκις καὶ ὀκτάκις ἀνεστήθη.

Αὐτὸν τὸν Κωνσταντῖνον ὡς Κωνσταντῖνον Δωδέκατον ἐζητωκραυγάσαμεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Δωδέκατον τὸν ἐννοοῦμεν καὶ Δωδέκατος θὰ μείνῃ εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ. Ὁ ἀριθμὸς δὲν θὰ τοῦ ἐπήγαινεν ὄχι ἂν δὲν τὸν ἤθελεν ἡ Διπλωματία, ἀλλ' ἂν ὁ ἴδιος δὲν ἦτο ἄξιος τοῦ ἀριθμοῦ. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπέδειξεν ὅτι εἶνε τῆς ἰδίας σειρᾶς ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Μέγαν καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν Παλαιολόγον, ὁ Κωνσταντῖνος εἶνε Δωδέκατος.

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

— Οἱ παράγοντες τῆς ἀξίας ἑνὸς στρατοῦ
— Οἱ ἀριθμοὶ μιᾶς ἐκθέσεως
— Σύγκρισις μεταξὺ δύο στρατῶν

ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ "ΜΑΤΕΝ,,

Τὸ ἀκολουθὸν ἄρθρον δημοσιεύει ἡ παρισινὴ «Ματὲν» περὶ του γαλλικοῦ καὶ γερμανικοῦ στρατοῦ ἀπὸ ὑγειονομικῆς ἀπόψεως:

Μεταξὺ τῶν ἀνεξαρτήτων παραγόντων, οἵτινες προσδίδουσιν εἰς ἕνα στρατὸν τὴν ἀξίαν του, εἰς πρώτην σειρὰν ἔρχεται ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασίς του.

Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ἡ Γερμανία, χάρις εἰς τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν ἀνδρῶν, τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς αὐτὴν τὸ γεγονὸς τῶν ἀρθόνων γεννήσεων, δύναται νὰ καταρτίσῃ τὸν ἑνεργὸν στρατόν της μετὰ στοιχείων ἀκμαιοτέρων ἢ ἐκείνων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία εἶνε ἠναγκασμένη νὰ καταφεύγῃ. Διὰ τοῦτο κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν, διδακτικοὶ εἶνε οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοί, οἵτινες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν πρωσσικῶν, τῶν σαξωνικῶν καὶ βυρτεμβεργικῶν στρατευμάτων. Ἡ μελετηθεῖσα περίοδος ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1909 μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1910.

Αἱ ἀσθένειαι εὑρίσκονται εἰς διαρκῆ ἐλάττωσιν. Παρουσιάσθησαν 563 περιπτώσεις ἀσθενείας ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν, ἐνῷ κατὰ τὸ 1901 ὁ μέσος ὅρος ἦτο 687 περιπτώσεις. 194 στρατιῶται ἐπὶ 1000 ἐνοσηλεύθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον, 319 εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ 50 εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ τὸ νοσοκομεῖον. Ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ 1000 ἀνδρῶν παρόντων, παρετηρήθησαν κατὰ τὸ 1908, 431 ἀσθενεῖς εἰς τὸ θεραπευτήριον καὶ 365 εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

— Ἡ σύγκρισις τῆς θνησιμότητος

Ἡ θνησιμότης ἐν Γερμανίᾳ ἠλαττώθη ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ 1,8 εἰς 1,7. Ἐν συνόλῳ, 941 θάνατοι. Κατὰ τὸ 1908 ἡ θνησιμότης ἐν Γαλλίᾳ ἀνῆλθεν εἰς 4,45, ἤτοι εἰς 2,515 θανάτους.

Οἱ ἐξ ἀτυχήματος θάνατοι εἶνε πολυαριθμότεροι ἐν τῷ Γερμανικῷ στρατῷ, ἤτοι 17,53 διὰ 100 θανάτους, ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ εἶνε μόνον 9,52 ἐπὶ 100 θανάτων.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων μία σύγκρισις εἶνε εὐνοϊκὴ διὰ τὴν Γαλλίαν, διότι ἐπὶ τῶν 941 αὐτῶν θανάτων, ἡ Γερμανία ἠρίθμησε 242 αὐτοκτονίας, ἐνῷ ἐπὶ τῶν 2,515 θανάτων ἡ Γαλλία ἠρίθμησε μόνον 102 αὐτοκτονίας. Ἡ τελευταία αὕτη παρατήρησις ἀποδεικνύει, ἀναμφιβόλως ὑπεροχὴν ἠθικοῦ ὅπερ ἐπίσης δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ

Ἡ μουσικὴ καὶ ἡ κόμη

Ὁ Ἔρρικος Παρβίλ, ὅστις κάμνει μελέτας περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῆς μουσικῆς ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κόμης τῶν μουσουργῶν καὶ μουσικῶν παρετήρησεν, ὅτι οὗτοι γίνονται φαλακροὶ κατ' ἀναλογίαν ἑνδεκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, ἀλλὰ τὰ μουσικὰ ὄργανα ἔχουσι διαφόρους ἀναπάλσεις καὶ παράγουσι διάφορα ἀποτελέσματα.

Τὰ ἔγχορδα μουσικὰ ὄργανα προλαμβάνουσι καὶ σταματῶσι τὴν πτῶσιν τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, ἐνῷ τὰ συρομενικὰ ἔχουσιν ἀπεναντίας καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα.

Λίαν εὐνοϊκὸν εἶνε τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ εἶτα τὸ τετράχορδον.

Τὸ τρομπόνιον εἶνε τὸ χειρότερον ὅλων. Ἐντὸς 5 ἢ 6 ἐτῶν κάμνει τὸν μουσικὸν νὰ ἀπολέσῃ τοὐλάχιστον 60 ἐπὶ τοῖς 100 ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς του.

Ἡ διαβεβαίωσις αὕτη τοῦ Παρβίλ, εἶνε ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐκ πρώτης ὄψεως προκαλοῦσι μειδιάματα διότι δὲν δύνανται νὰ ἀποδειχθῶσι τὰ γεγονότα ταῦτα, Ἐν τούτοις συμφώνως πρὸς ὅ,τι διάφοροι μελετηταὶ καὶ εἰδικοὶ ἔχουσι γράψει ἡ κατάστασις τῶν πνευμόνων καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἐπενεργοῦσιν ἀρκούντως ἐν τῇ κανονικῇ τροφῇ τῆς τριχός, καὶ ἐπειδὴ τὰ πνευστικὰ μουσικὰ ὄργανα ἔχουσι μετὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀμέσου θείας καὶ ἄμεσον σχέσιν, ἐνοεῖται ὅτι εἶναι νὰ ἐπιδράσωσιν ἐπὶ τῶν τριχῶν τῆς κόμης τῶν παιζόντων αὐτὰ μουσικῶν.

Μεγάλα ἔργα ἀποξηράνσεως ἐν Ὁλλανδίᾳ

Φαίνεται ὅτι τὸ ἀρχαῖον τῶν Ὁλλανδῶν σχέδιον ὅπως ἀποξηράνωσι τὴν Ζουΰντερ Ζέε καὶ δώσωσωσιν εἰς μίαν δωδεκάτην ἐπαρχίαν εὑρισκομένην νῦν ὑπὸ τὰ ὕδατα εἰς τὸ Βασίλειον τῶν ΚάτωΧωρῶν, πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ.

Ἡ Ζουΰντερ Ζέε εἶνε ἓν εἶδος κόλπου μεταξὺ τῆς Βορείου Ὁλλανδίας καὶ τῆς Φριζίας.

Αἱ δύο αὗαι ἐπαρχίαι νῦν χωριζόμεναι ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπετέλουν ἕναν καιρὸν μίαν μόνην ἔκτασιν, κατεχομένην ἐν μέρει ὑπὸ τῆς λίμνης Φλέβο ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξέβαλον μερικοὶ ποταμοί. Κατὰ τὸ 1282 μία τρομακτικὴ πλήμμυρα ἀφαμοίωσε τὴν λίμνην Φλέβο μετὰ τῆς θαλάσσης καὶ ἔκοψε τὸν Ἰσθμὸν, ὅστις ἐχώριζε τὰ δύο εἴδη τῶν ὑδάτων εἰς τὰς νήσους Τεξὲς, Βελὰν, Τερσέλιγκ καὶ Ἀμελάν.

Ἡ Ζουΰντερ Ζέε ἔχει ἔκτασιν 200.000 ἑκταρίων, ἐννοεῖται κατὰ συνέπειαν διατί πολλάκις ἐγένετο σκέψις ὅπως ἀποξηρανθῇ καὶ παραδοθῇ τὸ ἀπὸ αἰώνων καταβρεχόμενον ἔδαφος εἰς τὴν καλλιέργειαν. Πρόκειται νὰ κατασκευασθῇ ἓν μέγα πρόχωμα ὅπερ ἀρχίζον ἀπὸ τὰς ἀκτὰς τῆς βορείου Ὁλλανδίας, θὰ καταλήγῃ εἰς τὴν Φριζίαν μεταξὺ τοῦ Σταβόρεν καὶ τοῦ Χαρλέγκεν, διερχόμενον διὰ τῶν νήσων Βιέριγγκεν. Τὸ πρόχωμα τοῦτο ἐξ ἀργίλου θὰ προστατεύεται ὑπὸ τείχους ἐξ ἀμμοκονίας ὕψους δεκαπέντε μέτρων. Ὑδατοφράκται ἐν Φριζίᾳ καὶ ἐν Βιέριγγκεν θὰ ἐξασφαλίζουσι τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῆς ἐξωτερικῆς θαλάσσης καὶ τῶν γλυκέων ὑδάτων τῆς Ζουΰντερ Ζέε, ἥτις θὰ μεταβληθῇ εἰς λίμνην. Ἡ λίμνη αὕτη θὰ ἀποξηρανθῇ βαθμιαίως ὡς καὶ τοῦ Χάρλεμ ἐντὸς 32 ἐτῶν. Τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο ἔργον θὰ στοιχίσῃ 650 ἑκατομμύρια.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

"ΜΑΡΙΑ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ,, ΤΟΥ ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΜΕΤΕΡΛΙΓΚ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

— Ἡ Μαγδαληνὴ ἀηδιάζει τὸν κόσμον
— Ἡ γοητεία τοῦ Ἰησοῦ
— Ὁ ἔρως τοῦ Βέρο

ΑΦΥΠΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΙΔΟΤΟΣ

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγένοντο αἱ γενικαὶ δοκιμαὶ τῆς «Μαρίας Μαγδαληνῆς» τοῦ Μαυρικίου Μέτερλιγκ ἐν τῷ θεάτρῳ «Καζίνο» τῆς Νικαίας. Τὸ ἔργον τοῦτο διὰ πρώτην φορὰν παίεται ἀπὸ σκηνῆς ἐν Γαλλίᾳ.

[illegible] Μαρία Μαγδαληνὴ [illegible] ὀλιγώτερον ἐπιπολαία καὶ ὀλιγώτερον ἐπιδεικτικὴ ἐκείνης τῶν γερόντων Γάλλων, Γερμανῶν καὶ Ἰταλῶν στιχουργῶν τοῦ δεκάτου τρίτου καὶ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος. Ἐν τῶν προσώπων τοῦ δράματος περιγράφει τὴν Μαγδαληνὴν, ὡς ἑξῆς:

«Φέρει ἐσθῆτα πλήρη μαργαριτῶν καὶ καλύπτεται ὑπὸ πορφύρας τῆς Τύρου. Φέρει πολύτιμα ἀνατολικὰ κοσμήματα καὶ

ΑΘΗΝΑΙ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : Γ. Κ. ΠΩΠ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΛΕΠΤΑ

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν «Ἀθηνῶν» κ. Γ. Κ. Πώπ.

Αἱ «Ἀθῆναι» δὲν δημοσιεύουσι διαφημίσεις ἰατρῶν μετὰ λεπτομερειῶν τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟΝ

9 Μαρτίου 1913.

Τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην, τὴν Ἑλλ. χερσόνησον καὶ τὴν Α. Μεσόγειον ἐξακολουθοῦσι καλύπτουσαι πιέσεις μετρίως ὑψηλαί, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ὑψηλότεραι παρατηροῦνται ἐν Ἑλλάδι (Τρίπολις, Κύθηρα, Νάξος, 769 χιλιοστά). Ἕνεκα δὲ τούτου, ὁ καιρὸς ἐν Ἑλλάδι διατηρεῖται ὡραῖος, μὲ οὐρανὸν σχεδὸν αἴθριον, ὑγρασίαν πολὺ μεγάλην καὶ θερμοκρασίαν ὑπερτέραν τῆς κανονικῆς. Οἱ ἄνεμοι εἶνε μεταβλητοὶ ἀσθενεῖς, πολλαχοῦ δὲ ἐπικρατεῖ νηνεμία (Ἀθῆναι, Κέρκυρα, Πάτραι, Σύρος κλπ.). Θάλασσα ἐν τῷ Αἰγαίῳ καὶ τῷ Ἰονίῳ πελάγει, ὡς καὶ ἐν τῇ Α. Μεσογείῳ ἐλάχιστα τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 π.μ. βαρομ. 767,3 χιλιοστά, [illegible] (10,3), μεγίστη 19,5 » » » (15,8), Ἡ ἐλαχίστη 12,0 » » » (7,8), Καὶ ἡ μέση ὑγρασία πολὺ μεγάλη (81).

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἑορτάζεται σήμερον ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαρκιανοῦ.

Καὶ οὗτος ὁ ἅγιος καταλέγεται μεταξὺ τῶν μαρτυρησάντων ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 10 Μαρτίου.— Εἰς Εὐρώπην ἐν γένει καὶ Ἀμερικὴν (Λοῦδ) 11 π. μ.—Εἰς Κων/πολιν, Ρωσσίαν, Ρουμανίαν (Ρουμανικὸν) 11 π. μ.—Εἰς Σμύρνην (Ἰταλικὸν), Κρήτην 11 π. μ.—Εἰς Θεσσαλονίκην, Σερβίαν, Βουλγαρίαν 6 μ. μ.—Εἰς Λῆμνον, Μιτυλήνην, Χίον μεσημβρίαν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ

Διὰ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐπιστράτων

Ὁ Διοικητικὸς Ἐπίτροπος Ἀνασελίτσης την λεγραφεῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι ἐπιτροπὴ τῆς Κοινότητος Σελίτσης μεταβᾶσα παρ' αὐτῷ τῷ ἐνεχείρισεν 7,214 δραχμὰς συνδρομὴν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τῶν πεσόντων ἐπιστράτων.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ἀπόψε καθ' ὅλην τὴν πόλιν θὰ διανυκτερεύουν τὰ ἑξῆς φαρμακεῖα :

Δ. Στεκούλη (ὁδὸς Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου), Π. Βασιλείου (Αἰόλου-Σταδίου), Ν. Καρτεράκη (Ἀθηνᾶς), Α. Λούρου (Δραγατσανείου), Α. Μαραγκοῦ (Ἀθηνᾶς), Γ. Κανζίχη (Σαρρῆ), Α. Γεννάδη (Ἀδριανοῦ). Φ. Παπαδοπούλου (Σολωμοῦ), Ν. Δρακοτοῦ (Χαρ. Τρικούπη), Κ. Καρζῆ (Σόλωνος), Κ. Μπασᾶ (Ἀκαδημίας), Ν. Μαρουλιανοῦ (Πλατ. Ὁμονοίας), Χρ. Βλάχου (Ἠπείρου), Κ. Ἀγγελοπούλου (Ἀγγελοπούλου), Σ. Λεοντίδη (Κυνοσάργους).

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

(Ἓν καθ' ἑκάστην)

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ' ἡ ἀστρολογία εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ τῆς δόξης της.

Ἀστρολόγος τις ὀνόματι Μορὲν προεῖπεν ἡμέραν τινὰ ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἠπειλεῖτο ὑπὸ μεγάλου κινδύνου. Οἱ αὐλικοί, σεβόμενοι τὸν χρησμὸν προέτρεψαν τὸν Βασιλέα ὅπως μὴ ἐξέλθῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

Ὁ Λουδοβίκος πράγματι ἐκλείσθη εἰς τὸ ἀνάκτορόν του καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν, ἀλλὰ μετὰ μεσημβρίαν ἤρχισε νὰ στεναχωρῆται καὶ ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, ἀψηφῶν τὴν προδηπείαν. Ἐνῷ ὅμως περιεπάτει ἔπεσε καὶ ἐμωλωπίσθη ἐλαφρῶς.

— Μὴ τὸ εἰπῆτε εἰς τὸν Μορὲν, εἶπεν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν. Θὰ τὸν ἔκαμνε νὰ ὑπερηφανευθῇ ὑπερ τὸ δέον.

LA JOURNÉE

CE QU'IL FAUT VOIR.

La bibliothèque de la Chambre des députés est ouverté depuis 9—12. a. m, et depuis 4—6 p. m.

Acropole.— Ouverte depuis le lever jusqu'au coucher du soleil.

Musée de l'Acropole.— Mêmes heures.

Musée Archéologique. — Ouvert d' 8 heures du matin jusqu' à 1 heur, de l'après midi.

Musée Géologique et Paléontologique de l'Académie.— Tous les jours de 9 à 10 h. exepté le Dimanche.

Académie.— Mercredis et Sanedis de 9 heures à midi.

Musée Epigraphique, rue de Parissia, ouvert aux archéologues seulement, de 9-12et de 2 à 5, fermé le dimanche.

Musée de l'Enseignement, rue de Académie, les mercredis et samedis de 10 à12.

Céramique, rue du Pirée, le 9 à 6 s.

Jardin du Palais Royal. — Ouvert les Mercredis et Vendredis à partir de [illegible] heures de l'après midi.

Musée National, rue de Patissia, de 12, de 3 à 6; le dimanche de 9 a 12.

Musée Zoologique.— (Dans l'Université.) Ouvert tous les jours de 9 heures à midi.

Bibliothèque Nationale.=Pendant les deux mois Juillet et Août ouveret de 9 heure á midi.

Jardin du Palais Royal.—Ouvere les Mercredis et Vencredis á partir de 9 heures de l'apres midi.

Mousée d' Acropole, sur l'Acropole de9-12, de 3 à 6, le dimanche, de 3 à 6.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἑβδομαδιαία κατάστασις διαθεσίμου χρυσοῦ καὶ συναλλάγματος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910.

Χρυσὸς . . .	*Φρ.*	*5,661,890*
Δ' Συνάλλαγμα .	»	*102,104,110*
Σύνολον		*107,766,000*

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Μαρτίου 1913.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ διδασκάλισσα τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς ζητεῖ παραδόσεις κατ' οἶκον καὶ κατ' ἰδίαν. Ἐπίσης καὶ εἰς παῖδας ἀχρὶ ἄνω τῶν 14 ἐτῶν. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἱπποκράτους 88.

ΟΣΑ ΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

[ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ]

Γενικὴ κίνησις φέρει τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὰς πόλεις ἐρημοῦσα τὰς ἐξοχάς. Ἡ κατὰ τὸ 1910 γενομένη ἀπογραφὴ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀποδεικνύει πόσον ἐκτεταμένη ὑπῆρξεν ἡ συγκέντρωσις αὕτη εἰς τὰς πόλεις κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Ἐνῷ κατὰ τὸ 1890 ὁ ἀστικὸς πληθυσμὸς ἀνήρχετο εἰς 22,700,000 περίπου ψυχάς, ἀντιπροσωπεύων τὰ 36 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ συνόλου, κατὰ τὸ 1900 ἀνῆλθεν εἰς 31,000,000 περίπου ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 40 1)2 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰς πλέον τῶν 42,000,000 καὶ ἥμισυ ἤτοι 46 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὸ 1910. Εἰς τὴν στατιστικὴν ταύτην ὑπελογίσθησαν ὡς πόλεις καὶ τὰ χωρία τὰ ἔχοντα ἄνω τῶν 2,500 κατοίκων ἅτινα ἀνέρχονται εἰς 2,405. Ἡ αὔξησις τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ ὑπῆρξε κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη 34 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ ἡ τοῦ τῶν ἐξοχῶν 11 μόνον. Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὸ 1901 ὑπῆρχον 68 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀστοὶ ἔναντι 32 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν χωρικῶν. Τὸ αὐτὸ φαινόμενον παρατηρεῖται ἐν Γερμανίᾳ καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν διαρκῆ καὶ ἀξιοσημείωτον ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας.

Πόσοι ἄρά γε νὰ εἶνε οἱ ἀεροπόροι ἐν Εὐρώπῃ; Αὕτη εἶνε μελέτη ἥτις ἔδει νὰ ἔχῃ συντελεσθῇ δοθείσης τῆς διαρκοῦς προόδου τῆς ἀεροναυτικῆς. Ἐσχάτως ὅμως ὁ κ. Γκολμπὲρ μέλος τῆς ἀεροναυτικῆς ἑταιρίας τῆς Μόσχας, ἀφοῦ ἐξετέλεσε ταξείδιον μελέτης περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀεροναυτικῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐδημοσίευσεν ἐνδιαφέρουσαν καὶ περίεργον στατιστικὴν, ἥτις δύναται καὶ νὰ διπλασιασθῇ διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἀφορώντων τὰ τῆς ἀεροναυτικῆς ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ. Κατὰ τὴν στατιστικὴν ταύτην ὁ ἀκριβὴς ἀριθμὸς τῶν εὐρωπαίων ἀεροπόρων ἀνέρχεται εἰς 2,800 κατενεμομένους ὡς ἑξῆς: Γαλλία 1,200 ἀεροπόροι, ἐξ ὧν οἱ 400 στρατιωτικοί, Γερμανία 700, ἐξ ὧν 200 στρατιωτικοί, Ἀγγλία 450, ἐξ ὧν 20 στρατιωτικοί, Ἰταλία 200, ἐξ ὧν 100 στρατιωτικοί, Ρωσσία 250, ἐξ ὧν 120 στρατιωτικοί.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΤΗ ΞΕΝΗ

ΑΜΕΡΙΚΗ

Συνελήφθη κλέπτων

Ὁ Πέτρος Γκιλάσκης συνελήφθη διότι εἰσῆλθεν ἐν καιρῷ νυκτὸς εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Μεξικοῦ καὶ ἔκλεψε 8 δολλάρια καὶ ἄλλα τινὰ ἀνικείμενα μικροτέρας ἀξίας.

Πυρκαϊὰ ζυθοπωλείου

Εἰς τὸ ἐν Λίτλε ζυθοπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Δημητρίου συνέβη πυρκαϊὰ ἕνεκεν ἐκκρήξεως τοῦ δοχείου τῆς γκαζολίνης. Τὸ ζυθοπωλεῖον ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ ζημία ἀνέρχεται εἰς 1000 δολλάρια. Ἐκ τοῦ ζυθοπωλείου ὅμως τούτου μεταδοθεῖσα ἡ πυρκαϊὰ καὶ εἰς ἄλλα παρακείμενα καταστήματα ἐπήνεγκε ζημίας ἐν ὅλῳ 40,000 δολλαρίων.

Ἐτραυμάτισε τὸν προϊστάμενόν του

Ὁ ὁμογενὴς Σπῦρος Πάπας ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ ἀστυνομικοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως Σπρίνγφιελδ κατηγορούμενος ἐπὶ τραυματισμῷ τοῦ προϊσταμένου του Βρόδν. Ὁ Πάπας ἠρνήθη τὴν πρᾶξιν καὶ ἐτέθη ὑπὸ ἐγγύησιν 300 δολλαρίων μέχρι τῆς δίκης του.

Ἐπίθεσις διὰ μαχαίρας

Ὁ Ἀναστάσιος Γεωργοκωστάκης 30 ἐτῶν ἐργαζόμενος εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ν. Δ. Ἀγγελάκου ἐν Πϊρτ Ἄμβοϋ ἐπετέθη κατ' αὐτοῦ διὰ μεγάλης μαχαίρας θέλων νὰ τὸν φονεύσῃ ἐπειδὴ εὗρεν αὐτὸν ἐν συνοδείᾳ μενὰ τῆς συζύγου του ἐν τῇ ὁδῷ. Ὁ Ἀγγελάκος κατώρθωσε νὰ ἀφοπλίσῃ τὸν ἐπιτεθέντα ὃν καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀφοῦ ὑπέβαλε καὶ τὴν σχετικὴν μήνυσιν ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου.

Θάνατος ὁμογενοῦς

Ἀπεδίωσεν ἐν Τάρπου ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος ὁ ὁμογενὴς Μιχαὴλ Ἐμμανουήλ. Ὁ μετασταὰς ἦτο 57 ἐτῶν καὶ κατεγίνετο εὐδοκίμως εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν σπόγγων.

Ἐπικίνδυνος τραυματισμὸς

Ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν συνεζήτησαν περὶ τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Σ. Κρουστρᾶ ἐν Βρίστολ ὁ Σύριος ὀπωροπώλης Μ. Χάνεψ καὶ ὁ ὁμογενὴς Π. Μαγούλας ἦλθον εἰς χεῖρας καὶ ὁ δεύτερος ἐτραυματισε τὸν πρῶτον σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καλοῦνται οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἰς τὸ κατάστημα αὐτῆς τὴν 21 προσεχοῦς μηνὸς Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π. μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἧς ἀντικείμενα ἔσονται :

1) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1912.

2) Ἀκρόασις τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1912.

3) Συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ὑποβληθησομένου ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος ἔτους 1912.

4) Ἀπόφασις περὶ μειώσεως τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ ἐκ νέου αὐξήσεως αὐτοῦ εἰς 60,000,000.

5) Τροποποίησις τῶν ἄρθρων 6, 9, 33, 34, 41, 45 καὶ ὁλοκλήρου τοῦ περὶ Διοικήσεως κεφαλαίου τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης.

6) Ἐκλογὴ συμβούλων [illegible] ἀντικατάστασιν [illegible] τοῦ λήξαντος τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας τῶν λοιπῶν συμβούλων.

7) Ἐκλογὴ τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν πρὸς ἔλεγχον τῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν τῆς Τραπέζης διὰ τὸ ἔτος 1913.

Συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ Καταστατικοῦ πᾶς κύριος πεντήκοντα μετοχῶν, δύναται νὰ παραστῇ μετὰ δικαιώματος ψήφου εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἡ κυριότης διὰ τὰς ἀνωνύμους μετοχὰς ἀποδεικνύεται ἐκ πιστοποιήσεως καταθέσεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ καταστήματι τῆς Τραπέζης καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς Ὑποκαταστήμασιν αὐτῆς, ὡσαύτως καὶ παρ' οἱαδήποτε ἄλλῃ ἀνεγνωρισμένῃ ἐν Ἀθήναις Τραπέζῃ, ἐν Παρισίοις δὲ παρὰ τῷ Banque de l' Union Parisienne (Rue Chauchat 7).

Αἱ ἀποδείξεις τῆς καταθέσεως τῶν τίτλων καὶ τὰ πληρεξούσια ἀνάγκη νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Τραπέζης (τμῆμα τίτλων) τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 16 Μαρτίου, συμπεριλαμβανομένης, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ δὲ τούτων θέλει παραδοθεῖσαι τοῖς κ. κ. Μετόχοις ἀπόδειξις, ἥτις θὰ χρησιμεύσῃ ὡς εἰσιτήριον διὰ τὴν Συνέλευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 1913

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν

Στ. Φραγκιάδης

Σημ. Κατὰ λάθος σημειοῦται ἀνωτέρω ὡς προθεσμία προσαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων, καταθέσεων τίτλων καὶ τῶν πληρεξουσίων ἡ 3 Μαρτίου ἀντὶ τῆς 16 Μαρτίου.

Μαιευτικὰ Γυναικολογικὰ

Ι. ΠΟΥΜΠΟΥΡΑΣ

Διευθυντὴς Μαιευτηρ. Δημοσ. Μαιευτηρίου 3—5 μ. μ. Σόλωνος 140. Τηλέφ. 127.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΝΕΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεστάλη ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ἀκόλουθος ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ἐν ταῖς ἀπὸ 16—20 Φεβρουαρίου μάχαις τραυματισθέντων ὁπλιτῶν τῆς μικτῆς ταξιαρχίας Μετσόβου.

1ον Σύνταγμα πεζικοῦ λοχίας Α. Ζαδὲς, δεκανεὺς Π. Μπαλμπούζης. Π. Χαραμῆς, Α. Παπακωνσταντίνου, στρατιῶται Κ. Μπικιώτης, Ζ. Ζέρβος, Θ. Μαρούδης, Μ. Τσαντζόπουλος, Θ. Τσιμίδης, Γ. Μαυρομμάτης, Μ. Τρέμας, Γ. Καραΐσκος, Π. Τζοῦνκος, Δημ. Λαζαρίδης, Ν. Γιατρουτσίκος, Ν. Γερογιάννης, Α. Πάρρος, Α. Κατηλούφης, Ι. Μπεκιετούρης, Θ. Τσιτσιβᾶς, Η. Βούλγαρης, Ν. Δεληστάθης, Α. Μπέζης, Σ. Σωλωμὸς, Βάγιος Ἀναστασόπουλος, Ζήσης Ἀμαρλαγιώτης, Ἀβραὰμ Ἀλχανάτ, λοχίαι Ἀλέξ. Ραμπόπουλος, Κ. Κατσόρος, στρατιῶται Θ. Κουβάτσος, Εὐριπίδης Ἀλεξανδράκης, Μ. Μοσχίδης, Ν. Παπανικολάου, Α. Λιάπης, Ι. Ρίζος, Ι. Ἀγαπητὸς, Σ. Τσαγκρουνιὸς, Ι. Μακρῆς, Σ. Κόθρος, Γ. Τσαλέρας, Δ. Παρτάλης, Ν. Τσισιρίκος, δεκανεὺς Ν. Τζαμανῆς, στρατιῶται Ν. Πετσόπουλος, Α. Ἀκρίβου, Δημ. Χατζηκυριαζῆς, Θ. Ζουρμακλιώτης, Α. Βαλακόπουλος, Ν. Μιχάλης, Φ. Καλορρίζος, Ι. Σταυρονικολόπουλος, Θ. Σιμούλης, Ν. Γκούντας καὶ Ν. Σπανός.

2ον Πεζικὸν Σύνταγμα στρατιώτης Β. Ζιώγας αὐθύπαρκτον τάγμα Σπάνη, δεκανεὺς Β. Παραβύρας, στρατιῶται Β. Κουτσόγιαννος, Γ. Γκούλτας.

2ὸν πεζικὸν στρατιώτης Ἀθ. Ἀνεμογιάννης ἀνεξαρτήτου ἀποσπάσματος Μετσόβου, στρατιώτης Γ. Βαρδῶρυς. Ὀρειβατικὴ Πυροβολαρχία (Ταγυβύλα Κρουπ) πυροτεχνίτης Ι. Παπακωνσταντίνου.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

ΠΥΡΓΟΣ

Συζυγοκτονία διὰ λόγους τιμῆς

ΠΥΡΓΟΣ, 9 Μαρτίου (τηλεγραφικῶς).—Εἰς τὸ χωρίον Κοντιγόνι ὁ Γ. Παναγόπουλος ἐφόνευσε τὴν σύζυγόν του κτυπήσας αὐτὴν διὰ πελέκεως εἰς τὴν κεφαλήν.

— Ἐφόνευσε τὸν ἐραστὴν τῆς συζύγου του

ΠΥΡΓΟΣ, 9 Μαρτίου. — Εἰς τὸ χωρίον Φλῶκα τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας ὁ χωρικὸς Σ. Νέζερης ἀντιληφθεὶς ὅτι ἡ νεαρὰ σύζυγός του εἶχεν ἐρωτικὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Β. Νέζερη συγγενοῦς του ἐκαιροφυλάκτισε καὶ εὑρὼν τὴν σύζυγόν του εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ της ἐπυροβόλησε φονεύσας τὸν ἐραστήν.

Ἡ σύζυγος ἐν τῷ μεταξὺ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

Φόνος εἰς Ναύπακτον

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ, 9 Μαρτίου (τηλεγραφικῶς). —Εἰς θέσιν «Τραγανὰ» ὁ 15ετὴς παῖς Ι. Λαμπατσούχας, περιεργαζόμενος περίστροφον τοῦ ἀδελφοῦ του ἐφόνευσεν ἐξ αἰφνιδίας ἐκπυροσκροτήσεως τούτου, τὸν παρακείμενον παῖδα Νικόλ. Τσατσάνην.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΠΑΤΕ (Ἀττικόν).—Ἀπὸ τὸ θαυμάσιον ἀστυνομικὸν δρᾶμα «Τὸ Αἴνιγμα», εἰς δύο μέρη, μεγάλη ἐπιτυχία τῶν ἀμερικανικῶν θεάτρων καὶ ἡ περίφημος διαβολεμένη κωμῳδία τῶν Μπισσὼν καὶ Καρρὲ «ὁ Κύριος Διευθυντής», εἰς δύο ἐξωφρενικὰς πράξεις, μὲ πλούσιον σκηνικὸν διάκοσμον καὶ ὅλους τοὺς κορυφαίους Γάλλους κωμικοὺς ἐπὶ σκηνῆς, παρισινὸν ἐντελῶς θέαμα. Ἐπίσης μία συγκινητικωτάτη δραματικὴ σκηνὴ «Ἐνώπιον τοῦ κινδύνου», νέον θαυμάσιον Πατὲ-ζουρνὰλ καὶ νέα σειρὰ προβολῶν ἐκ τῆς γιγαντομαχίας τοῦ Μπιζανίου. Αὔριον δύο νέα ἀριστουργήματα : «Ὁ μυστικὸς γάμος» καὶ «Ὁ Νὶκ Γουίντερ» καὶ ἡ συμμορία τοῦ Ἄσσου Σπαθί».

ΠΑΛΛΑΣ (Κινεμακολόρ!) — Ἔκτακτοι αἰσθητικαὶ ἀπολαύσεις σήμερον εἰς τὸ θαυμάσιον νέον θέατρον τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Ἡ ἀφθάστου μεγαλείου «Ἰωσηφίνα» ἡ Αὐτοκράτειρα καὶ Βασίλισσα, ἡ ἀτυχὴς σύζυγος τοῦ Ναπολέοντος, ὁ γάμος, τὸ διαζύγιον, ὁ θάνατός της μὲ λαμπρὸν σκηνικὸν διάκοσμον, ἡ ἔξοχος ἐρωτικὴ τραγῳδία τοῦ μεγάλου συγγραφέως Μπαλζὰκ «Τὸ πεπρωμένον!» εἰς δύο περιπετειώδεις πράξεις, ἀναπαραστάσεις ἐκ τοῦ φυσικοῦ, νέα χαριεστάτη κωμῳδία. Ἔναρξις ἀπὸ τῆς 3 μ. μ. Προσεχῶς τὸ δραματικὸν ἀριστοτέχνημα ὁ «Ἀρχισιδηρουργὸς» μὲ τὴν διάσημον παρισινὴν καλλιτέχνιδα Ζὰν Ἀδίγκ !

ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ,—Καθ' ἑκάστην 4 1)2 ὁ κινηματογράφος Ἰμπεριὰλ καὶ ὁ θίασος ποικιλιῶν Ἰσολάνι.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Οἱ κ. κ. Μέτοχοι τῆς Ἑταιρίας καλοῦνται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Καταστατικοῦ εἰς τακτικὴν ἐνιαύσιον Γεν. Συνέλευσιν, ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις Γραφείοις τῆς Ἑταιρίας (Ὁδὸς Καρόλου Χ'.) τὴν 27 ἀρχομένου μηνὸς Μαρτίου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 3 μ.μ. ὅπως λάβωσιν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ὑποβληθησομένων αὐτοῖς κάτωθι ἀντικειμένων.

Α'.) Ἔγκρισις τῆς διαχειρίσεως [illegible] τοῦ λήξαντος ἔτους καὶ τοῦ σ[illegible] Ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1912, περὶ ὧν ὑποβληθήσονται εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν αἱ ἐκθέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν, μετὰ προτάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου περὶ διανομῆς μερίσματος διὰ τὸ ἔτος 1912 ἐκ δραχμῶν ἓξ καὶ ἡμισείας (δρ. 6,50) κατὰ μετοχήν.

Β'.) Ἐκλογὴ τριῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὸ ἔτος 1913 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Καταστατικοῦ.

Γ'.) Ἀπόφασις ἐπὶ προτεινομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τροποποιήσεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἐν ἰσχύι Καταστατικοῦ.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Καταστατικοῦ κεκτημένοι δικαίωμα ψήφου κ. κ. Μέτοχοι, θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχάς καὶ τὰ πληρεξούσιά των ἢ νὰ φέρωσιν ἀπόδειξιν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης περὶ τῶν παρ' αὐτῇ κατατεθειμένων μετοχῶν των, δέκα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συνεδριάσεως ἡμέρας, ἤτοι μέχρι τῆς 17ης τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας (ὁδὸς Καρόλου Χ').

Ἐν Λονδίνῳ παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἀθηνῶν (22 Fenchurch Street E. C.).

Ἐν Παρισίοις παρὰ ταῖς Τραπέζαις Comptoir National d'Escompte de Paris καὶ «Société Marseillaise de Crédit Industriel et Commercial et de Dépôts».

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαρτίου 1913

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Φ. Σερπιέρης

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐμπειρος μάγειρος ἢ καὶ μαγείρισσα δι' οἰκογένειαν. A. M. Poste Restante Ἀθήνας.

ΙΤΑΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ (28)

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ

Ὑπὸ ΜΑΤΘΙΑΔΗΣ ΣΕΡΡΑΟ

Γ'.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ]

Καὶ εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐζωγραφήθη ἡ λύπη.

— Διατί ἐπιμένετε εἰς τὸ νὰ μὲ παρακολουθῆτε ; νὰ ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὰς σκέψεις μου, διότι μένω ;

— Διότι εἶμαι ἠλίθιος !

— Ὄχι, δὲν εἶσθε ἠλίθιος ἀπήντησεν μειδιῶσα. Ἀλλὰ παρακολουθῆτε νίκην ἤτις θὰ ἦτο ἀνωφελὴς ἢ καὶ ὀλεθρία καὶ ἡ ὁποία διὰ τὴν εὐτυχίαν σας δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ποτέ.

— Λοιπὸν, καληνύκτα Δόνα Μαρία.

— Καληνύκτα Προβάνα.

Ἦτο συγκεκινημένος.

— Λοιπὸν, Δόνα Μαρία μὲ θεωρεῖτε ἄνθρωπον ἀνάξιον πάσης προσοχῆς;

— Ὄχι, σᾶς γνωρίζω καλά. Κατ' ἀρχὰς ἡ κατάκτησίς μου παρ' ὑμῶν ἦτο ζήτημα φιλοτιμίας. Ἐπειδὴ δὲ ἀπετύχατε, σεῖς ὁ οὐδέποτε ἀποτυγχάνων παρὰ ταῖς κυρίαις ἐθυμώσατε καὶ ἐλυπήθητε διότι ἀπετύχατε. Κατόπιν ἠρχίσατε νὰ ὑποφέρετε, καὶ τέλος ἐφαντάσθητε ὅτι μὲ ἀγαπᾶτε.

— Δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ λανθασθῶ.

— Ἂς μὴ ὁμιλοῦμε δι' ἔρωτα ἔ ;

— Ἐν τούτοις, ὑπάρχει ἐδῶ ἄνθρωπος ὅστις σᾶς ἀγαπᾶ.

— Ποῖος ;

— Ὁ Αἰμίλιος

— Λανθάνεσαι. Ὁ Αἰμίλιος δὲν μὲ ἀγαπᾷ πλέον !...

Τί λέγετε ; ἀνεφώνησεν ἐκπληκτος.

— Τὴν ἀλήθειαν.

— Δέν εἶνε δι' ἐσᾶς ἐραστὴς πλήρης ἀγάπης καὶ στοργῆς, σύζυγος ἐρωτευμένος, φίλος πιστός ;

— Τίποτε ἐξ ὅλων αὐτῶν.

— Τί εἶνε λοιπὸν ;

— Ἐχθρὸς ἴσως...

— Ἐν τούτοις σᾶς ἐσυγχώρησε ;

— Ναί, ἀλλὰ μόνον μὲ συνεχώρησε, τίποτε περισσότερον.

— Δὲν τὸ ἐφανταζόμην, ἀπήντησεν σκεπτικός.

— Οὔτε ἐγώ.

— Ἀλλ' ἴσως νὰ τὸν ἀπομακρύνατε λόγῳ τῆς στάσεώς σας ;

— Ἔκαμα ὅ,τι ἠδυνήθην, καὶ κάμνω ὅ,τι ε